

412

BUDAPESTA
19 Augustu st. v.
Dumineca 31 Augustu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
urborelui verde nr. 12.

Nr. 63.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

El nici atunci nu putea crede seriosu vr'unu pericolu. Cu atât mai puțin ar fi presupusu, că John l'a înșelatu. Asiá ceva nici prin minte nu-i plesniá.

Dar apoi polițistul îl supuse la proba grea.

Dupa ce acela îl declarà arestatu, îl invità sè se urce în trasur'a ce așteptá la pórtá. Barbu aruncà o privire prin feréstá în curte, unde se oprí caruti'a póștei, dorindu sè faca unu semn lui John, dar caruti'a nu mai erà acolo. Ieși dara zimbindu în direcțiunea aret ata de polițistu, cugetându întru sine:

— Acusi la Londra me voiu rentelái cu fratele

John, si acolo i voiu povesti istori'a unei aventuri fórté interesante în felul ei.

El se urcà în trasura, polițistul ocupà locu lângá el, si trasur'a porní în mersu repede.

Pe cale el își facea planurile cele mai frumoșe despre viitórea sa petrecere. Erà decisu a spune acelei dame, că amicul seu John împedecatu de afaceri urgente n'a pututu vení la acésta întrevedere, si astfel l'a tramisu pe dènsul că în numele lui sè-i céra scusele.

— Si déca dam'a e frumoșá si tinera, — continuà Barbu, — voiu luá eu rolul amicului absentu, si apoi o sè vedemu ce va fi.

El erà convinsu, că va fi fórté bine, căci se cre-

Si dènsii se urcara iute pe parete, cá sè tréca dincolo.

dea destul de frumosu și cu spiritul, pentru a pute țese cu succesu firele unei intrigi de amoru.

— Dar fi-va ea frumoasă și tinera? — se întrebă el cu îngrigire, și se teme, că nici un'a nici alt'a nu va fi, căci atunci John n'ar fi fugitu asiă dîcîndu de această întvedere.

— Inse atunci, — continuă el, — dînsul nu mi-ar fi recomandat'o nici mie. Nu, nu! Dîns'a trebuie să fie un'a din două: s'eu tinera s'eu frumoasă. Nu-mi pasa numai să fie frumoasă!

Meditîndu astfel el nici nu bagă de s'ema, că polițistul cu care s'iedea în trasura, avea în continuu ochii ficsati spre el, urmarindu cu atențiunea cea mai încordată ori ce mișcare a muschilor sei și studiîndu totă schimbarea fizionomiei sale.

Ce-i pasă lui acuma de polițistu?! El eră convinsu, că acela e numai o figura ce-si j'oca rolul la comanda, și care d'ora în realitate nici nu e polițistu, ci numai actorul în executarea unei primiri glumetie. De grigea lui putea să-l totu ficeze și scruteze nici că se uită spre el. Alte gînduri, multu mai placute, cuprîndeau mîntea lui!

Într'aceste trasur'a se oprî. Polițistul sarî iute afara și pofți să pe Barbu a face asemenea. Coboritu din trasura, acesta numai decît aruncă o privire în giuru de sine, să ved'ia decă locul unde ajunsera corespunde d'a puté fi teatrul unor scene romantice?

Si prim'a impresiune fu favorabila. Ei se aflau înaintea unui edificiu încungîuratu de ziduri, între cari se întindea unu parcu frumosu. Ah! unu parcu! Barbu vedea deja, cum acela va fi martorul unor mominte de plăceri încîntătoare.

— Poftesce a întră! — dîse polițistul.

Barbu plecă, polițistul dupa el. Întrara pe p'orta în parcu, în mijlocul parcului se află o casa parteru. Înaintea ei o sentinela. Ei întrara în casa.

Barbu fu condusu în o odaia spațioasă. Acolo s'iedea unu oficiantu, carele vedîndu întrarea lor, se sculă repede, și se întorse cu față întrebătoare către polițistu.

Acela pricepî întrebarea muta, și respunse:

— Este el.

Pe față oficiantului se oglindă o bucuria mare, apoi ficsîndu pe Barbu din crescutu pâna jos, sarî iute la m'esa, luă condeiul în m'ana și întrebă:

— Numele dtale?

— John Frigh.

— De câti ani?

— De 31.

— Nascutu?

— Fiesce că nascutu, căci altfel unu asiū fi pe lume?

— Întielegu că unde esti nascutu?

— La Butuceni.

— În ce t'iera?

— În Moldova.

— Englesu nascutu în Moldova? Cum se p'ote ast'a?

— Dar dîsu-am eu că s'um englesu?

— N'ai dîsu, dar eu sciu, că esti acela.

— Ah! — i plesni atunci în mîntea lui Barbu, — el cugeta că în adeveru s'um John, de aceea dîce că s'um englesu. S'el lasu dar în credinț'a ac'est'a, că nu cumva să-mi periclitezu rolul.

Apoi adause cu voce nalta:

— Ai dreptate, domnul meu. Eu s'um englesu, nascutu în Moldova, pentru că acolo parintele meu eră consulu.

— Dar informațiunile mele spunu, că parintele

dtale a fost unu otelieru din America, de renume nu pré bunu.

— De renume nu pré bunu? — la aceste înfocatul Barbu eră p'aci să traga o palma oficiantului, — dar la momentu își aduse aminte, că vorb'a nu e de parintele seu, ci de al lui John. Se molcomi dara, și dîse numai at'ata:

— Se vede, că n'ai cunoscutu pe parintele meu.

— Mai bine decît dta.

— Credu, — cugetă Barbu, — căci eu nici odata n'am vedutu pe parintele lui John.

— Pentru că dta abiă ai fost de unu anu, când mam'a dtale ne mai put'endu suferi purtarea barbara a parintelui dtale, Pa parasitu duc'endu-te cu sine și pe dta. De atunci apoi nu l'ai mai ved'itu nici odata, căci mam'a dtale a viuitu în Europa de unde eră, și nici nu v'ati rentorsu în America, decît numai dupa m'ortea lui, spre a primî moștenirea ce-ti competea. Nu peste multu a muritu și mam'a dtale, și atunci, dupa ce ti-ai risipitu mai totă averea, cu restul ei vi-nisi în Europa, unde te-ai asediatu la Paris. Asiă dara că cunoscu bine trecutul dtale?

Barbu cugetă că va fi mai bine, decă va aprobă t'ote, deci respunse:

— Asiă e.

— Asediatu la Paris, te-ai înscriu la facultatea Sorbone, inse numai pentru că să ai unu titlu, căci în realitate nu cercetai conferințiile, cu at'at mai puțin studiai ceva. Petrecusi totu timpul în societățile cele mai frivole și imorale, unde ti-ai risipitu totă averea. Apoi începusi să traiesci din pacalirea altora, din împurmuturi neplatite și chiar din însielaciuni.

La acestu cuv'entu s'ângele i sarî în față lui Barbu, și esclamă furiosu:

— Domnule, moder'eză-te!

— D'ora poti negă, că ai abusatu de credulitatea altor tineri neesperti, și că i-ai ciupelițu le bani? Poti negă, că ai facutu și niște falsificări, că ai fost compromisu și la unu furtisiagu, și că urmaritu de poliția ai fugitu în America?

— E minciuna!

— Nu numai at'ata, dar ajunsu în America, nici acolo n'ai parasitu traiul desfr'eatu de p'ân'atunci. Ma cadiutu totu mai în jos în prepasti'a fără-de-legilor, te-ai furisiatu în sinul unei familie, pe care apoi în complicitate cu altii ai nefericit'o cu deseversire, căci omeni platiti ai dtale și ai soțului dtale, au omor'itu pe mam'a și fiul din aceea familia, apoi ati jefuit'o, și cu préd'a căștigata ati venitu în Europa.

Barbu nu sciea vis'eză s'eu e trézu la audiul acestei acuse grozave. I pareă, că a amet'itu și nu mai scie ce se 'nt'empla în giuru de sine. Încapabilu de a grai nici unu cuv'entu, stetea mutu și așteptă continuarea acestui începutu at'at de frapantu.

— De atunci, — continuă oficiantul, — trecura cinci ani, poliția a totu cautatu și în urma a datu de faptuitori. Complici dtale s'unt prinsu mai toti. Ei recunoscura faptul. Însedar vei negă dara. Deci va fi mai bine decă vei recunosce, astfel celu puțin procedur'a se va scurtă, și — de vei avé norocu — vei puté scapă mai de graba. Raspunde mi, recunosci, că ai fost unul din faptuitorii intelectuali ai omorului comisu în familia Wartensfield în America?

Ori cât de emoționatu a fost bietul Barbu p'ân' acuma, în momentu acesta totusi îl cuprînsu o simțire curioasă. Toemai fiindu că crim'a eră at'at de mare, el nu o putea crede, și ierasi începî a presupune, că totă scen'a ac'est'a e numai o jucăria ciudata în felul seu, și că va să dîca, n'are s'o ieie în seriosu.

Deci răspunse zimbîndu :

— Admiru talentul tău de a compune o istoria ce nici odata n'a existat.

— Va să zică nu recunosci ?

— Cum să recunosc ceea ce n'am făcut ?

— E bine, vei recunoște mai târziu, după ce te vei fi urît a persiste în negațiune, și după ce vei fi confrontat cu ceilalți complici.

— Nici odata.

— Eu sîm sigur. Și tocmai pentru acésta voi pune procedur'a în mișcare. Vei rămâne aice arestatu, și mâne poi-mâne te voiu chiamá ierasi, și atunci te voiu întrebá de nou !

Și întorcîndu-se către unu pazitoru, ce tocmai întrá, i dîse :

— Pazitoru, îti dau în grige pe delinquentul acésta.

— Bine, — cugetá Barbu, — acuma se va alege treb'a : séu aventura, séu o încurcatura a dracului.

El fu condusu în o odaia. Pazitorul încuiá us'a și îl lasá singuru.

Erá pe la miédîadi, și Barbu înca nu mîncase nimica în diu'a aceea. Cu tóte aceste el nu simtea fóme, și nici nu-si aducea aminte de mîncare. Alte gînduri preocupau acuma mintea lui. El așteptá în totu momentul cá să vina ángerul mîntuitoru, sê-l scape din starea acésta neplacuta și sê-l conduca la malul de placeri.

Dar timpul trecea, și mîntuint'á dorita totu nu mai sosiá. După miédîadi cam pe la patru óre, el de odata audí unu fel de mișcare la us'a. Tresari de sperantia.

Us'a se deschise încetu, și întrá pazitorul aducîndu-i în o corfá niște bucate calde.

— Poftimú, domnule, — dîse el, — soț'á mea le-a gatatu.

— Multiamu, nu mi-i fóme.

Apoi, plesnindu-i prin minte o ideia, Barbu adause :

— Pune-le numai pe mésa ! Póte cá mai târziu voiú gustá din ele.

Pazitorul, vedîndu cá are de a face cu unu domnu, sperá dela dînsul o recompensa buna după eliberare, cáci îl credea nevinovatu ; de aceea s'a îngri-gitu de cu bunu timpu cá sê-si faca merite, si de aceea i-a facutu însa-si soț'á lui bucatele.

El le asediá dara pe mésa și eși.

Barbu grabi numai decát a se convinge, déca ideia lui s'a realizatu ? Léta care erá acea ideia ! El sperá, cá necunoscut'a dama i-o fi furisiatu între bucate vr'o epistola de amoru, prin care îl însciintéza, cá la nópte îl va mîntuí.

Dar se însielá. Nu gasi nici o scrisóre. Puse bucatele la locu, și se asediá desperatu.

Trecú diu'a și vení nóptea. De odata i parú, cá aude la ferésta vr'o mișcare. El tresari ierasi și sarí iute acolo. Atunce o síopta din afara întrebá :

— Aice esti, Barbule ?

— Barbule ? — se întrebá el. Óre de unde scie dăun'a acésta numele meu ?

Dar neputîndu sê mediteze multu, raspunse :

— Aice.

— Am venitu sê te mîntuiescu.

Unu fulgeru de bucuria luminá internul lui Barbu.

— Asiá dara totusi ! — își dîse el. Apoi deschise iute ferést'a sê vedía fiint'á care a vinitu sê-l scape.

Ce suprinde ! Persón'a ce stetea la ferésta, erá John.

Fidelul camaradú al lui Barbu, după ce plecá cu post'a mai departe, pe cale își aduse aminte, cá totusi nu va fi bine sê lase pe Barbu în mánile poliției. Pentru cá acolo dînsul, îndemnatu și de dorul resbunării, ar puté sê faca niște descoperiri sdrobítóre. Dar afara de acésta John nu uitá a face unu calculu și pentru viitoru ; el adeca cugetá, cá ar fi paguba de a se lipsi de acestu amicu, pe care, cá în trecut, asiá și în viitoru, îl va puté înca exploatá. Decise dara sê se rentórcá, spre a-l mîntuí.

De alta parte si el se temea a caletorí pâna la Londra, unde poliția putea sê-l aștepte și sê-l aresteze.

Asiá dara la stațiunea urmatóre se si dete jos, și luându-si o carutia de acolo, se rentórcé la stațiunea unde lasase pe Barbu.

Deprinsu cu asemenea afaceri, el sciea unde sê-l caute, și — precum veduramu — îl si gasi.

Vedîndu-l Barbu, esclamá :

— Tu aice ?

— Potu eu sê lipsescu de acolo, unde tu te affi în pericolu ?

— E bine, explica-mi situațiunea acésta !

— Nu este acuma timpu sê povestimú. Haid, grabesce, sê fugimú d'aice !

Dar în ferésta erau gratii de feru. Mân'a puternica a lui John rupse iute o crénga de feru. Barbu eși cum putú prin largaméntul deschisu.

Erá o nópte frumósa. Lun'a straluciá, și fug'a celor doi prieteni se putea descoperi fórte usóru.

— Pâna mai târziu nu putemu merge nicairi ; dar după ce lun'a va disparé, vom porni, — dîse John.

— Dar nici aice nu putemu rămâne.

— Vom trece zidul acésta si ne vom ascunde în gradin'a vecina, care dá într'o padure. Haid !

Si dînsii se urcara iute pe parete, cá sê tréca dincolo. Dar când deja se aflara sus, încremenira.

Tocmai lângá locul pe unde trecura ei, se aflá o filegoria, în acésta siedeau dóue persóne.

Erau perduti !

(Va urm.)

Dupa unu balu.

Ah ! înca-mi totu vibréza 'n audiú o melodie,
De si de multe díle salonul am lasatu ;
Ími pare cá simtíu înca aceea bucuria,
Cá 'n ór'a când cu tine în hora am întratu.

De si eu nu potú díce, cá este-o suveniru,
Ce póte se destepete în mine-unu ce placu tu ;
Cáci si atuncia, draga, simtíeam nefericire,
Vedîndu cá pentru mine tu deja esti perdutu.

Voiam sê fiu voiósa, când tu erai la mine,
Voiam sê uitu durerea macar pe unu minutu ;
Dar nu puteam, cáci dorul me vestedíea 'n suspine
Parea cá totu ími díce : „N'ai ce sperá mai multu !“

Puterea mea perise, si ánim'a din mine
Parea cá sînt mominte când nici nu mai batea ;
Dar totu eram ferice când eu eram cu tine,
Surisul teu celu dulce si-atunce me 'ncántá.

Oh ! sciu c'a ta iubire nu este pentru mine,
Cá fluturu din flóre în flóre vei saltá ;
Dar totusi al meu cugetu în lacrimi si suspine,
Aprópe ori departe la tine va sborá.

Dar pentru mine, draga, nu este bucuria,
Sperantia, fericire, mai multu pe-acestu paméntu ;
Sê suferu în tacere ími este data mie,
Vieti'a mi pân' v'apune în recale morméntu.

S E P T E M B R I U

Calindarul săptămânei.

Dumin.	19	31	G. 13 d. R. ss. mm. Andreiu Str.
Luni	20	1	pr. Samuil, ss. mm. Sever, Memnon.
Marti	21	2	s. ap. Tadeu, ss. mm. Vasia, Teognia.
Mercuri	22	3	ss. mm. Agatonic, Acindin, Sever..
Joi	23	4	s. m. Lup., s. st. m. Irineu.
Vineri	24	5	s. st. m. Eutichiu, s. m. Tașion.
Samb.	25	6	ss. ap. Vartolomeu, Tit. s. p. Mina.

Pecatele conversațiunii.

— Dupa Morellet (l'abbé.) —

IX. Spiritul de contradicțiune.

Consta în aplecarea noastră de a nu adopta voința, ideile și sfaturile altora și de a respinge ori ce îndemnu la o faptă ore care singuru din cauza că ȳice altul. Să constatăm mai întâiu, că exista acestu simțimentu în inimă omenesca și la urma să-i vedem efectele!

Cumca exista, fii-care se pôte aduce de marturia pe sine însuși. Fii-care simte în inima unu boldu ce nu lasa a primi ideile străine; și de câte ori se pretinde dela noi să facem ceva, pare că ne îndemna cineva a ne îndoi, a nega a refusa cu unu cuvântu a contradice.

Ma nu numai că simțim această înclinațiune, dar o lasăm să se veda și în societate, ne lasăm neîncetatu țeriti de ea și prin această ne facem de rîsu și de ura cu toti aceia ce aru deveni victimă conversațiunii noastre. Totu ce pôte aici politetiă și etichetă, e că o îmbraca în o forma mai puțin monstruoasă.

Aceia, cari pe lângă acestu pecatu mai sînt și farisei, si-presinta această înclinațiune sub unu aeru de o îndoieia modesta, că o dorința de explicațiune său că unu micu scrupulu, totu-de-una înse cu scopu de a resturna și din rea voință: „Permite-mi să te întreb! Te rogu de o mica explica, eu am auditu ȳicându-se, Nu e chiar asiă!“ etc. sînt totu atâtea larve sub cari se ascunde fața mârșia a contradicțiunii.

Politetiă în conversațiune, ce altă e decât atențiunea neîntrerupta de a ascunde în sine spiritul de contradicțiune și de a nu-l stérni în altul?

Tôte figurile oratorice și tota artă eloquentiei nu sînt decât arme contră spiritului de contradicțiune și talentul unui oratoru nu stă în altu-ceva decât în puterea de a desarmă pe contradicatori.

Di numai multe bune și frumoșe despre unu ce e absentu, și fi siguru că auditorii le vor resturna celu puțin de jumetate; fii-care va aduce ceva restricțiune laudelor ce-i faci, fii-care se simte neîndestulitu cu sine deca nu ti-a pututu contradice câtu de câtu.

O femeia cunoscuta prin virtutile sale și prin o mare cunoscintă a spiritului omenescu (dn'a de Geofrin), a stabilitu că totu atâtea reguli:

1. Că nu trebuie să laudăm pe amicii noștri altora de câtu fôrte rar și cu reserva;

2. Că nu trebuie laudati decât în generalu și nici odata prin cutare faptă, căci auditorilor nici odata nu le lipsesce atătu voință, câtu și puterea de a arunca ore care îndoieia asupra faptului și o umbra asupra meritului lor;

3. Că nu trebuie nici macaru aperiți, când ei sînt atacati tare decât în termini generali și în pu-

tine cuvinte, căci totu ce am ȳice în astfel de casuri, inimăza și dă preteste calunziatorilor; amu atrage ultragiale acelora, ce numai atunci sînt ómeni cinstiti, când potu batjocori, și detrage ori ce adeveru. Latinul dicea: „Qui laudat amicum suum voce alta, erit illi loco maledictionis“. Cine lauda pe amiculu seu pe față, se face de vorba în locul lui.

Nu se face o judecata, de ar fi ea dupa tôte regulile equității și a dreptului, fără să fii aflata nedrepta din partea multora, singuru numai din spiritul de contradicțiune.

Nu se dă unu premiu la Academia, fără că unu mare numeru de ómeni să nu ia partea celui cadutu. Său deca premiatal nu a avutu emulanti, atunci piesă coronata „nu a fost demna de premiu“.

Ce altă este modestia cu care primii debutatori în literatura dau publiculu lucrările lor decâtu unu felu de prevenire a spiritului de contradicțiune. De aici s'a nascutu maximă: „Non fumum ex fulgore sed ex fumo dare lucem“, adeca cum amu ȳice noi: „Nu fi fala góla, traista usióra!“

Efectele spiritului de contradicțiune se facu vizibile în variațiunea, ce se face în reputațiunea literaria.

Unu tineru talentatu surprinde publiculu cu o lucrare de meritu și frumoșă; amicii sei se bucura și i facu elogiuri; multi împartășescu acestu entusiasmu, ma pe zoul autorul îl punu între cei mai vestiti și i se prorocesc unu venitoru mai strălucitu că a tuturor literatilor din lume. Ieca el e poetu, atunci a întrecutu pe Alesandri, Bolintineanu și Muresianu, deca e oratoru, el e mai pe sus de Ionescu, Cogalniceanu etc., el e unu în felulu seu, mai mare că toti contemporanii, cari în casuri de aceste sînt despretiuiti.

Venindu înse a 2-a epoca a numelui, când productele sale merita întru adeveru admirațiunea și laudele lumii, atunci e vai și amaru de pielea lui. I se disputa totu, i se contradice ori ce adeveru, albul devine negru și laudatul de mai nainte unu prostu și jumetate. Critice peste critice ocupa locul elogiurilor. Scrierea etimologica la începutu cinstita, și laudata că unu tesauru al limbei, la urma devine o chimera și autorul taxatu cu tôte epitețele ce seiu să de cleveritii și calumniatorii; cei ce mai nainte își laudau scrierile, când ele erau scrise etimologice, acum napârlescu pèrul de atunci și se facu cei mai încarnati calunziatori. Asiă e omul deca se fudulesce, gâdnesce că el e mai multu că toti. De ce să scriu eu cum scrie altul, nu e întrebare că e mai frumosu său mai avantajos, dar „nu sîm eu mai pe jos că toti, încât să nu seiu cârti macaru?“ Ieta și aici spiritul de contradicțiune, mesecat cu unu picu de invidia, se întielege.

Ce să amintesc aici descoperirile cele mari, a căror autori pentru faptele lor colosale au fost persecutati și dati martiriului? aici spiritul de contradicțiune ne înfióra prin operele sale!

Astadi unu ministeriu e taxatu de ticalosu, ier capii opozițiunii ridicati la ceriu, mâne înse când cabinetul s'a schimbatu, rotă norocului înca a facutu o învertitura și celu laudatu eri adi e celu mai peccatosu. Fire-ar ómenii cărmei drepti pâna la idealu, totusi ei aru fi pututu face altfel, său deca ei își schimba acțiunile dupa parerile publiculu, atunci sînt lasi și neconsequenti. Celu ce mai nainte strigă câtu îl luă gură, că cutare e omu procopsitu și vrednicu de a cărmui, astadi îl calumnieza chiar cu acea violința cu care îl aperase, fiindu că în altfel nu se pôte areta la lume, și îl umfla în cosiu să contradica și el ceva că să veda cei din giuru că el e omu priceputu.

Odata trântitu unu cabinetu, totu prin spiritul de contradicțiune, își afla o mîia de compatimitori si faptele blamate se paru din ce în ce mai ciustite. Celu ce eri calumni'a, astadi se bocesse că a pierdutu statul unu „pater patriae“; si ast'a iérasu numai cu scopu ticalosul de a înnegrî pe cei dela putere.

Trebuie să afirmăm, că spiritul de contradicțiune e unu pecatu încuibatu în deosebi în clas'a învetiata a societății, căci că se poti îmbetá pe cineva cu apa rece, îti trebuie procopséla.

Prin dedare acestu pecatu se preface în natura. Bagati numai de séma la unu avocat, că la ori ce nimicuri, numai se trediesce combaténdu.

Ddieu se me ierte déca voiu aminti aici unele casuri pe cătu de comice, pe atátu de funeste, efecte totu a spiritului de contradicțiune. De cine e vorb'a vei ghici, iubite cetitoru, eu ti-asîu spune-o, dar Dómne nu me lasá! . . . me temu! . . .

Ne aflăm în o societate bine animata si numeroáa; unde unu ângerasiu ne atrage atenziunea la toti; ea e idealul frumosului personificatu, virtute, modestia si ori ce e dragalasîu, e concentratu în acést'a favorita a lui Cupidon, în cătu fia-care doresce în taina a-i rapí ânim'a. Acum . . . se ne facemu spioni pe unu momentu . . . ce si sioptescu óre dóue persóne privindu la acestu ângerasiu? . . . „Frisur'a-i e în o parte, toalet'a e necalita, nu are crescere moderna, o mai lauda lumea si ea e o gâsca, nimic alt'a!“ Ieta ce complimente aduce spiritul de contradicțiune.

Stau bunu, că de nu o laudá nimenea, nu umblá criticata. Aceste complimente ajunse în urechile copilei modeste, o disgusta de societate, o supera si-si pierde voi'a de a mai participá la conversațiune, că se nu mai atraga calumniile altor'a. Ea își pierde ideí a despre sine si devine tacuta.

M'ai întielesu, iubite lectore! scii cine sînt clevetitorii, déca scii, taci si înghite, déca ti place se nu umblí spelatu! . . . déca nu, atunci poftimu, si vei întielege mai bine ce e spiritul de contradicțiune, decâtu din teoria!

Spiritul de contradicțiune nu numai că e unu biciu pe conversațiune, dar e funestu chiar si pentru celu ce-l posede, el i inveninéza inim'a, si o face nesuferitóre de totu ce se dice si face; totul îl tormentéza si-i nelinisesce sufletul; malițiosii si reutaciosii sînt totu producte a spiritului de contradicțiune.

Câte casătorie nefericite? câte amiciție ruinate? câte întreprinderi desfiintiate, totu din degenerarea în cërta a spiritului de contradicțiune!

Românul pe unu astfel de omu îl numesce „hartagosu“. Proverbul nostru descrie cu colori fórte vie acestu pecatu când dice: „Lui Neaga, în teleaga!“ — „Ba eu nu, că sîm betéga!“ — „Scobori Neaga jos!“ — „Ba eu nu! că nu pociu!“

I. S. PAULU.

O serata româna în Varadia.

— 19 augusta.

Stimate Domnule Redactoru!

Cu mândria scriu aceste șiruri si ve rogu a le dá locu în pretiuita fóie „Familia“ ce redigeati.

Înainte cu o septemâna am primitu invitarea de la tinerimea studiósá din Varadia a participá la serat'a literaria-declamatória-vocala împreuna cu dantiu, ce va arangiá în favorul „Reuniunii de lectura“ din locu.

La cetirea programei începui a medita, óre gluma este séu adevéru? o tinerime din 6—8 membrii, — mândr'a opidului Varadia care póte numerá pâna la

3000 suflete, — póta arangiá asiá ceva? Bine, dicei familiei mele, vom merge si ne vom couinge. Veni diu'a de 18 atg. Iaca la 3 óre eramu deja în Varadia la unu amicu al meu. La întélnirea cu tinerul Alesandru Mihailovicîu pe care îl cunosceam de celu mai înainte în anii studierii, tehnicu în an. III-le, fiindu convinsu că dênsul este conducatorul acestei serate — petreceri, îl si întrebai ce va se fie? Te rogu domnule a avé putîna rabdare, fu respunsul. Veni timpul de 8 óre sér'a. În elegant'a sala erá deja o cununa frumoáa de óspeti, acáror numeru în totu minutul se înmultea, potu dice pâna la 200 séu si mai multe persóne.

Serat'a o deschide tinerul A. Mihailovicîu prin cuvinte scurte, în cari accentuéza scopul arangiării acestei petreceri, că tinerimea studiósá româna a avutu vointia a dá semnu de esistinti'a sa, si în favorul „Reuniunii de lectura“ pentru folosul ce-l are dela dên'sa sub timpul feriei; conformu programei dsiór'a Maria Alesandrescu cântá solo „Cântecul gîntei latine“ de Marchetti. Fára vre o fortia, cu simțire si suprindere se esecută acést'a melodia placuta, la a careia audire multiemirea publicului fu esprima prin aplaude frenetice, si la dorinti'a unanima mai cântá si o parte a cântecului „Crucea Roșia“. Durere, că parintele ei este sermanu, că butariu nu este în putere a o trimite la vre-unu conservatoriu unde si-ar aflá fericirea cu vócea ei soprana si puternica, si de unde ar poté aduce onóre națiunii române. Cu totu dreptul o potu recomanda atenziunii on. publicu românu.

Totu aplaude frenetice a meritatu dsiór'a Silvia Mihailovicîu prin declamarea poesiéi „Copil'a Româna“ de Iosif Vulcanu, în costumul frumosu naționalu. Lacrami de bucuria am versatu la audirea acestei poesii placute si cu ânima declamata. Ambele dsióre au fost onorate din partea publicului cu dóue buchete frumoáe.

Corul compusu de 20—25 persóne si condusu de A. Mihailovicîu întonéza cu placere si efectu mare „Limb'a Româna“ de Sion.

Declamarea poesiélor „Blastemul lui Alesandru“ de I. dela Buceci, — „Bani si iéra bani“ de I. Grozescu prin tinerii studenti I. Staia si V. Alesandrescu a fost ascultata cu placere si atenziune.

Corul întóna ânimei „Adio la Carpatí“.

În mijlocul entuziasmului Nicolau Jurma st. VI cl. gimn. cetesce disertatiunea sa „Unele trasuri mai momentóse din viét'i'a anticilor Romani în reportu cu cea mai moderna“. Operatul a atrasu atenziunea publicului care își esprima placerea în aplaude vii. Pentru bravul si talentatul tineru, care a scrisu si unu numeru frumosu de poesii, cu acésta ocaziune s'a colectatu 15 fl. Pe dên'sul precum pe Ioane Staia st. în a VIII cl. gimn. dela sapa i-a redicatu bravul si zelosul învetiatoru Petru Iorgovicîu din Varadia. Deie Ddieu se aiba mai multi imitatori.

Romul Iorgovicîu st. cl. II gimn. declamédia: „Moda de acum“, de Iosif Vulcanu. Talentul acestui tineru nu numai în studiere, ci si în declamarea poesiilor erá cunoscutu. Aplaude vii a meritatu.

Corul cânta „Oltenia“ si este silitu în aplaude a repeta.

În fine tinerul A. Mihailovicîu, — care si-a datu multa nisuintia pentru reușirea acestei serate, care în adevéru pe toti ne-au încântatu, suprinsu, — închide serat'a, în termini caldurosi multiemesce publicului pentru onórea ce-a manifestatu față de tinerimea studiósá din Varadia. Aplaude a meritatu si a avutu din tóte partile.

Erá 10 óre. Cei mai în etate se asiediau în alte

odai, pe lângă unu păharu de vin și conversara despre reușirea placută a seratei. În sala se începă dantii cu „Hora“. Tinerii, dar vedeam și bătrâni, se adunau și jocabă cu focu. Cu bucuria am privitu „Ardeleana“, „Dunarinca“, „Mazarica“ și „De doi“. Cuadrillu primu jocă la 50—60 parchi.

Pe timpul de 12 ore audii „Marsiul lui Mihai“ și 12 tineri în costumu naționalu intra în sala. Dantiul istoricu al „Calusierilor“ și „Batuta“ au atrasu totu publicul în sala de dantiu. Tinerii în frunte cu Paulu Caimanu, — vetavul — gimn. abs. au jocabă escelentu și au fost remunerati cu adeveratu vișoru de aplaud.

Societatea de petrecere nu s'a împrasciatu pâna deminția la 7 ore. Am întielesu că venitul curatu ar fi pâna la 60 fl. v. a.

În fine vinu pentru simtiul naționalu ce-a manifestatu tinerimea studiōsa din Varadia și pentru nobil'a întreprindere ai felicită din ânima sincera, urândul să trăiască!“
S. P.

Cronic'a lunei.

Cris'a ministeriului de esterne înca totu nu e încheiata și nici nu se va termină în curênd. Contele Ludovic Károlyi, ambasadorul din Englitera, a refusat primirea, din caus'a de greutăți parlamentare; dēnsul nu scie unguresce. Se dice, că crisa va mai dură vr'o două septemâni.

Ocupațiunea Novi-Bazarului se va esecută de sigur înca în anul acesta. În privinția acest'a de curênd s'a tînutu unu consiliu ministerialu la Viena. E probabilu, că va fi tocmai atâtu de sângerōsa, că ocupațiunea Bosniei și Hertiegovinei.

Numiri diplomatice. S'au numitu : dl Al. Sturza, fost agentu diplomaticu al României la Belgrad, în postu de agentu diplomaticu și consulu generalu la Sofia ; dl dr. Obedenaru, secretaru al agenției române din Roma, primu-secretaru la legațiunea României în Constantinopolu ; dl G. Cantacuzino, secretaru la agenția României la Roma, în locul dlui dr. Obedenaru, chiamatu la alte funcțiuni.

Corpurile legiuitoare ale României s'a deschisu sâmbeta în 23 august st. n. prin mesagiu domnescu, care s'a cetitu la camera de cătra dl Cogalniceanu. Apoi camer'a a otarîtu a se amână pâna la 1 septembrie st. n. La senatu mesagiul s'a cetitu de cătra dl N. Crețulescu.

Între Bismarck și Gorciacoff s'a escatu ôresi-cari neplaceri. Caus'a acestora, precum spune fam'a, ar fi, că Gorciacoff a voitu să numesca pe fiul seu ambasadoru la Berlin, ceea ce lui Bismarck nu-i convenia de fel.

Dreptul de alegere al femeilor s'a pusu la ordinea zilei în Croația. Comisiunea dietei provinciale acuma desbate proiectul de lege relativu la arondarea orasielor. Comisiunea a facutu mai multe schimbări în proiectul guvernului ; între altele a propusu, că în orasie și femeile să aiba dreptu electoralu activu.

Literatura și arti.

O carte interesanta a aparutu zilele trecute : „Catechismul calvinescu împusu clerului și poporului românesc sub domni'a principilor Georgiu Rákoczy I și II, transerisu cu litere latine dupa edițiunea II tiparita în anul 1656, însocitu de o excursiune istorica și de unu glosaru de Georgiu Baritiu. Cu spesele Academiei românescei. Se afla de vëndiare în Sibiiu la W. Krafft, cu pretiul de 60 cr.

Ortograf'ia oficiala. Dl ministru de interne al

României, M. Cogalniceanu, a datu o ordonantia, în care dice, că vëndu în vedere, că în modul de scriere ce se întrebuinteaza în corespundinția oficiala a ministerului de interne se facu numeroșe și felurite esperimente ortografice, și considerându că este necesitate d'a se adoptă unu modu uniformu de scriere, care pare a fi celu mai puțin complicatu, pâna când Academ'ia Româna va decide definitivu asupra ortografiei limbei nōstre : decide, că tōte autoritătile cari depindu de ministerul de interne să întrebuinteaze în corespundinția statului ortograf'ia cu care se publica jehnicu fōi'a „Monitorul Oficialu.“

Care vrē să cânte C. înaltu. Cocōn'a N. din orasiul * cutare, nu-i vorba, e frumoșica. Adoratorii ei spunu, că dēns'a e chiar încântătoare. Fia și asiă, nu ni pasa. Înse unul din aceia i-a disu, că dēns'a si cânta frumosu. De atunce apoi vecinii trebuie să asculte în tōte zilele, de deminția pâna ser'a, cum ea își esercita tonul. Biēt'a femeia si-a pusu în gându, că ea trebuie să cânte „C“ cel înaltu, și de atunce, vai de urechile vecinilor maltratati!

Tomaso Salvini, renumitul tragedianu, va merge în iern'a viitoare și la Bucuresci, că se deie acolo unu șiru de reprezentațiuni din repertoriul seu de piese clasice.

Artistul M. Millo, dupa cum scrie „Renasc.“, se va întorce în curênd în Bucuresci, dupa excursiunile dramatice ce a facutu prin diferitele orasie și mai ales în Ploesci, c'unu succesu admirabilu, nu înse în ceea ce privește partea financiara. Destul de durerosu!

Ernesto Rossi la Rio Janeiro. Citimu în „St. României“ : O scrisōre din acestă capitala anuncia, că ântâia reprezentațiune a dlui Rossi, ce s'a datu la marele teatru de acolo, a fost ocașiunea unui strălucitu triumfu pentru celebrul tragedianu. Imperatul Brasilei a chiamatu pe dl Rossi în loja sa, dupa al treile actu din „Othello“, spre a-l felicită și a-i anuncia, că nu va lipsi dela nici una din reprezentațiunile sale. Artistii din Rio-Janeiro, cari erau toti de față (teatrele fure închise în onōrea lui Rossi), au oferitu o splendida corōna eminentului artistu italianu. Sal'a eră plina. Produsul ei a trecut peste 15,000 fr. Dl Rossi a fost chiamatu de 12 ori. Dela Rio-Janeiro, dl Rossi va merge la Buenos-Ayres, în republic'a Argentina.

Biserica și scōla.

La capitlul din Lugosiu, fiindu unu stalu canonicalu vacantu, s'a numitu canonicu rds. dl fostu protopopu în Lugosiu Dimitrie Mihailescu. Ceialalti canonici din capitlu au înaintatu fia-care cu unu gradu mai sus, fiindu vacantu tocmai stalul celu d'ântâiu, prin mōrtea lui Mihaiu Nagy.

Serbatorile în cari prevalile din Bucuresci trebuie să fia închise sânt urmatōrele : Anul nou, Botezul Domnului, St. Ion Botezatorul, Întimpinarea Domnului, Bun'a Vestire, Sânteles Pasci, Diu'a naserii Domnitorului, St. George, Martir'a Elisabeta, Diu'a de 10 maiu, Înaltiaerea Domnului, Stii Constantin și Elena, Petru și Pavel, Schimbarea la față, Adormirea Maicei Domnului, Nascerea Maicei Domnului, Înaltiaerea sântei cruci, St. Dimitrie, Intrarea în biserica a Maicei Domnului, St. Nicolae, Nascerea Domnului.

Coru vocalu în Resiti'a montana. Sub acestu titlu primimu din Furlog urmatōrele șire : Asistându eu în 22 juliu c. st. v. la serviciul divinu tînutu în biserica gr. or. din Resiti'a montana, am fost suprinsu și mișcatu pâna în întrul ânimei de vocile sonore ale chorului vocalu românū de acolo, care cântă atât de armonios tōte cântările. Acestu choru vocalu, de si e

înca tineru, înse pe lângă toate aceste prin zelul dlui presedinte I. Baltezanu și mai a unor persoane însemnate; precum și prin concordia membrilor, este speranția, cumca cu timpul totu asiá va progres'a și în cântările lumesci. Eu din parte-mi îmi exprim ce mai víua bucuria și dorinția de a vedé, că acestu choru în celu mai scurtu timpu sè fia și la petrecerile sociale lumesci admirabilu și pusu în șirul celoraltel cu mai multu progresu. — *Unu iubitoru de cântări.*

Din Oradea mare ni se scrie, că agendele rectorale în seminariul pentru studentii români gr. c. de acolo s'au concediutu dlui dr. Augustin Lauranu, fost pânăcumă vice-rectoru acolo.

La universitatea din Cernauti au studiatu în semestrul trecut 226 de tineri, și anume 46 teologii, 97 drepturile, 83 filosofii; 89 germâni, 62 români, 41 ruteni și 34 poloni.

Gimnasiul din Beiușu. Din o mâna amica, de óra ce direcțiunea a nitatu sè ni tramita, primiramu unu esemplaru din „Értesítvény a bellényesi gr. c. főgymnasiumról 1878—9 tanévre“, adeca „Raportu despre gimnasiul sup. gr. cat. de Beiușu, pe anul școl. 1878—9“, editu de Petru Mihutiú directoru. Din acestu értesítvény-raportu aflâmu că la gimnasiul numitu a studiatu în anul trecut 212 studenți, din cari 3 au muritu, 28 și-au întreruptu studiile. Societatea de lectura are 387 fl. 38 cr. Profesorii au capetatu și în anul acesta „lemnne focali“. Anul școlaru viitoru se va începe la 1 septembrie.

Pap'a a datu o enciclica către episcopatul din lumea întreaga în privinția sistemii ce trebuie sè se adopteze în toate școlile catolice pentru studiarea filosofiei. Pap'a recomanda filosofia St. Thomas de Aquino.

Societati si institute.

A XX adunare mare a medicilor și naturalistilor sa întrunitu la 28 l. c. în capitala. Cu această ocaziune sè vor tîné mai multe prelegeri științifice din partea unor membri. Între numele prelegatorilor cu bucuria cetimii și numele alor doi români. Dl dr. Augustin Dumitreanu medicu asistentu la spitalul „Rokus“ va prelege despre „Ielthyosis“ în presinția unui pacientu, — ier dl dr. Victor Babesiu prof. asistentu la universitatea de aici despre „Parasitele ómenilor“ cu aretare microscopica.

Reuniunea învetiătorilor gr. or. români din tînutul Sibiului va tîné la 10/22—15/27 augustu adunare generala extraordinaria, respective conferinția, în Sibiu.

Reuniunea învetiătorilor români gr. or. din dieces'a Caransebeșului, va tîné adunarea sa generala în Fagetu la 7 și 8 septembrie st. n. Pe calea ferata membrii reuniunii se vor bucurá de favorul, că platindu cl. III, vor puté caletori pe cl. II. Din Lugosiu până la Fagetu membrii vor caletori cu trasuri.

Congressul de igiena în anul acest'a se tîné la Rottenburg. Români'a va fi represintata prin dr. Marcovicu.

Congressul internaționalu de statistica în anul acesta va tîné adunarea sa la Roma. Români'a, că la mai toate congresele de pânăcumă, va fi represintata la acest'a prin dl Alesandru Pencovicu.

Ce e nou ?

Maj. Sa regele a petrecutu două zile la începutul septemănei în taber'a dela Bruck, asistându la manevrele de acolo.

Dómn'a României în straietate. Altetria Sa Regala, serie „Monitorul“, se afla multu mai bine și se gasesc, înca la Rhin în mijlocul familiei sale. Peste vr'o câteva zile va plecă la Scheveningen în Holanda, spre a lua bai de mare. La castelul Neuwied, A. Sa a primitu visit'a principelui Vilelmu, fiul celu mai mare al moștenitorul Germaniei. Asemene se afla lângă Dómn'a principess'a Iosefina de Hohenzollern, mam'a Domnitorului Carol I.

Unu colegu al lui Barutiú. Stefan Miclea, a cărui mórte o anunciamu, fu nascutu în comun'a Feleacu în Transilvania. Dênsul și-a facutu studiile la școl'a politehnica din Viena, de unde în 1851 s'a stabilitu că profesorul la Iasi, devenindu în urma rectoru al universității de acolo. Soț'a lui, dn'a Veronica Miclea, este o cunoscuta poeta româna.

Unu glontiu la dl Cogalniceanu. Cetimii în „Rom.“ : Ieri pe la 9 óre de dimineața unu glontiu plecatu dintr'o arma de focu, a spartu unu gómu de la sal'a de mâncare a dlui M. Cogalniceanu, ministru de interne, la locuinția dsale dela șosea. Glontiu a plecatu dela gradin'a Frascati, și se crede, că arma s'a descarcatu din nebagare de séma. N'amu pututu înca aflá cine a comis acésta imprudentia.

Trenu arsu. Duminéc'a trecuta pe la 5 óre d. m. se vediu către Steinbruch unu focu mare; nu sciá nime ce póte se fie. Dintre multe combinațiuni, pe care și le faceau unii și alții, se léverí aceea, că sa aprinsu un trenu. Drumul de feru ungurescu ducea dela stațiunea din Buda către Steinbruch nescu vagóne cu povara spre a-le predá drumului de feru austriacu, pe trenu mai departea transportare. Pe drumu locomotivul sarindu din șine, optu care, ce erau legate înmăntu, după el, se gramadiru unul peste altul. Trei erau încărcate cu petroleu, trei cu alte marfuri, ier două erau góle. Spargându-se vasele, în care sè aflá petroleul, fluidul sè versá pe focul locomotivului și carele sè aprinsera. Firesce ori-ce încercare de a stânge erá zadarnica; de caldur'a cea mare nu se putea nime apropiá la focu. În diu'a urmátore sa tînutu cercetare în faci'a locului. Sa constatat, că trenul, constatoriu din 36 care, a mersu regulatu, înse drumul fiindu declivu, rapediunea cea mare a produsu isbirea trenului în o gramada de pamêntu, peste care trecându locomotivul, în partea contraria sa aruncatu în pamêntu, și asiá carele cu povara în urm'a iutimei mari s'au gramaditu peste el. Câteva vase cu petroleu spargându-se, după ce fluidul vini în contactu cu mașinari'a, sa escatu focul. 28 de care cu unu curagiú orbu le-au deslegatu doi lucratori, și asiá numai cele 8 remase la locomotivu au arsu. Focul numai pe la 10 óre nópte sa pututu stânge cu pamêntu. Tâlpile de lemn a calei ferate au arsu; șinele până la departare de 200 metre erau ferbinti; drotul telegraficu a devenitu înfocatu, esemene și șinele mai multu de 100 metre. A mai arsu și o casa de vigilu, proprietate a calei ferate austriace. Alteum întreaga daun'a cade pe caile ferate unguresci. Daun'a sa socotitu peste totu la 24,000 fl. Neprecauțiune numai într'atât'a sa constatat, încátu frenari'a de frecatu n'a fost proporțiunata marimeii trainului. Investigatiunea decurge și acuma. Iertfa de omu n'a caditu.

Pap'a a conferitu lui Osman pașia, eroul dela Plevna și actualul ministru de resboiu al Turciei, marele cordonu al unuia din ordinele sale.

Frigerea carnei pe strade oprita. O ordonanția a primariei capitalei Bucuresci opresce frigerea de cărnuri, de pesce, carnati etc. pe gratare puse pe la

usile din fața trotoarelor și obliga pe toți birtasii și cărciumarii a prepară bucatele la mașine situate în în-
trul stabilimentelor, pentru că mirosul se nu se mai
răspândește pe strade.

Din viața cocostârgilor. „Fal. Gaz.“ pove-
tesce următoarea întâmplare : În stur'a cam' derepanata
a proprietarului K. din comitatul Ung se află și un
cuib de cocostârgu. La stricarea siurei cuibul dim-
preuna cu puii ce se aflau într'ensul se mutara în siu-
r'a nouă cu cea mai mare grige, și cocostârgul nici
n'au parasitu cuibul. În anul urmatoru înse proprietar-
ul se mută în altu satu, unde nu se află nici unu cuib
de cocostârgu. Înse cocostârgii dlui K. cercetara și în
v'er'a acest'a pe stapânul lor, și petrecura în curtea lui
în tôte zilele câteva ore, înainte de a se mută sub cli-
ma mai caldă. Sosindu primavér'a cocostârgii rentor-
cându-se, venira de-a dreptul la fostul lor stapân, și
își făcura cuibul acolo.

Pasa-portu pentru morti. În Russi'a în multe
locuri se pune în cosciug o scrisore de urmatorul cu-
prius : „N. N. unu individuu onestu gr. c. ; deca a pe-
catuitu, s'a pocaitu și din caus'a acest'a a capetatu
iertare. Acest'a scrisore o concepui eu, preotul seu con-
fessoru, pentru că St. Petru se nu-i închida portile
raiului“.

Tesaurul cazacilor. Diuarul rusescu „Charkov“
publica scirea din guvernamentul Isium, de dupa care
acolo pe o pétra s'ar fi gasitu o inscripțiune, ce spune
că niște cazaci, cari au mersu pe câmpul luptei, nu de-
parte de acolo si-au sapatu în pamântu tóta averea
lor, în pretiu de 20,000 galbeni. Sapaturile s'au și în-
ceputu în părțile acele, dar pân'acuma nu s'a gasitu
nimica.

Recolt'a în Moldova. „Curierul Balasan“ din
Iasi scrie următoarele în privința recoltei din Mol-
dova : Starea recoltei din judetele apropiate de al
nostru e din cele mai bune, ceea ce va atrage unu nu-
meru mare de cumperatori din strainetate, cu atât mai
multu că recolt'a din Austria, Francia, Englitera, Ita-
lia și Spania e din cele mai rele.

Sciri scurte. Din Rusberg ni se scrie, că
băile feruginose descoperite nu de multu acolo au fost
cercetate în anul acesta de vr'o 80 de persoane, partea
cea mai mare jidani. — **Pentru Seghedineni** s'a adu-
natu pâna în septemân'a trecuta la ministeriul de in-
terne peste două milioane și jumetate de florini. —
Balonul captiv din Paris, construitu de Griffard pen-
tru esposițiunea universală, la 17 l. c. a plesnitu ; ba-
lonul a costatu jumetate de milionu, și când a plasnitu,
a continutu gazu în pretiu de 26,000 franci. — **Unu**
delinquentu din unu penitenciaru din Boemi'a a de-
pusu 3000 fl. la directorul institutului, celor doi por-
colabi cari au funcționatu că martori la testamentul
lui li-a lasatu 200 fl., ier institutului 400 fl. — **La**
Deva s'a facutu alegerea dirigătorilor municipali, la
15 augustu, cu urmatorul resultatu : primaru Ladislau
Apáthi, prefectu de poliția Alesandru Sterca Siulutiu,
cassaru M. Zarea, fiscu Alesiu Olariu, controloru A.
Balogh sen. — **S'au numitu cadeti** dnii Sabin Ho-
dosiu, Petru Badescu, Nic. Lugosianu, Eug. Roșca, I.
Ursu, M. Russu, I. Boieriu, M. Stoica.

Flamur'a lui Hymen.

DI Ludovicu Marcusiu, teologu absolutu al die-
ceseii Orădii-mari, la 11 augustu si-a serbatu cununi'a
cu dsiór'a Cornelia Szabó, fic'a repausatului parocu

din Tirému Ignátiu Szabó. Ospetiul s'a tinutu la cas'a
mosiului miresei, dl protopopu Ioan Szeremi în Ma-
darasu, comitatul Satmaru, asistându unu publicu nu-
merosu.

DI Corneliu Antal, teologu absolutu al dieceseii
Orădii-mari, si-a încredințiatu de soția pe domnișiór'a
Maria Popescu, fic'a dlui Gavril Popescu învêtiatoru
în Dubricioni, comitatul Biharea.

Ghicitura matematica.

De Ioana Veresiu n. Ioodi.

Mai multi ómeni mergu într'o societate la lucru,
se întâlnescu cu unu altu omu, care i saluta cu : „Bu-
na deminéta 100 de ómeni!“ unu din societate i res-
punde : „Noi nu sântemu 100 de ómeni, căci de amu
mai fi pe atâția și jumetate și a patr'a parte, pe câți
sântemu și de te-ai alaturá și tu cátra noi, atunci amu
fi 100“.

Întrebare : Câți ómeni au fost în acea socie-
tate ?

Terminul de deslegare e 11 septemvre. Cá totu-
de-una, și de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei din nr. 57 : Alpi, Don,
Ried, Idria, Arno, Nero, Oder, Pola, Oppeln, Leo-
pard, Elena“. Literale inițiale cetite sus în jos, dau
numele „Adrianopole“.

Bine au deslegat'o dómnele și domnișiórele :
Ioana Veresiu n. Ioodi, Eufrosina Popescu, Emilia
Pop n. Marcusiu, Rosa Bozanciu, Elisa Popoviciu,
Emilia Onciu n. Clavoșchi, Anastasia Borca, Elena
Barbu, Emilia Popoviciu, Aloisia Ossianu, Septimia
Popoviciu, Amalia Cristianu, Zoe Dimbu, Cleopatra
Micsiunescu, Maria Popu, Letiția Popescu, Arabela
Minodoranu, Aurelia Popescu, Nina Grigorescu, și
dnii : Teodor Savescu, Nic. Stefu, Gavril Piposiu,
Eugeniu Dredeanu, Aureliu Draganu, Aurelian Wlad,
Mihaiu Marcuti, Jun. Br. Hodosiu, G. G. Bi—pu.

Premiul p'a câștigatu dsiór'a Eufrosina Popescu
în Radauti.

INSERȚIUNE.

Prim'a privileg. fabrica de obiecte de marmore
a lui

A. Gerenday

statuaru în **Budapesta**, întemeiatu la 1848, destinsa
la esposițiunile universale cu medaile și diplome, la
Londra și de două ori la Paris și Viena, și la Alba-
Regala cu medaile de aur.

Depositul principalu și cancelari'a : „Alduna-
sor“, colțiu stradei „Maria-Valeria“, în cas'a Hein-
rich. Curtea de fabrica : în „Molnár utcza“ nr. 4 cas'a
propria.

Recomanda **marele seu asortimentu**, de monu-
minte pentru morminte, facute din totu felul de petre
de granitu, de marmore și de stânca, interne seu
esterne.

Face lucrări arhitectonice ordinare și de lusu,
mausoleuri, statue mai mari si mai mici, monuminte,
cruci de Calvaria, insemne, basenuri de botezatu, lu-
crări de marmore ce se întrebuintieza la băi și cafe-
nele, și totu felul de lucruri de statuaru seu de ciopli-
toru de pétra, cari apartínu acestui resortu, cu pre-
țuri moderate.